

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

9 JANUARI 1962.

BEGROTING

van het Ministerie van Sociale Voorzorg
voor het dienstjaar 1962.

AMENDEMENTEN
VOORGESTELD DOOR DE HEER COOREMAN.

Titel I. — Gewone uitgaven.

HOOFDSTUK II. — TOELAGEN.

Art. 21. — Toelagen voor sociale voorzorg en sociale
zekerheid.

1. — A. Verzekering tegen ziekte-invaliditeit.

N° 1. Toelagen aan de verzekeringsorganismen door toe-
doen van het Rijksfonds voor Verzekering tegen ziekte
en invaliditeit (blz. 7).

Het krediet van :

« 1 458 260 000 frank »,

verminderen tot :

« 1 138 260 000 frank ».

(Vermindering met 320 000 000 frank.)

2. — B. Kinderbijslag.

N° 10. Toelage bestemd om bij te dragen tot de verwezen-
lijking van het financieel evenwicht van het stelsel van
kinderbijslag voor werkgevers en niet-loonarbeiders (blz. 9).

Het krediet van :

« 263 000 000 frank »,

verhogen tot :

« 583 000 000 frank ».

(Vermeerdering met 320 000 000 frank.)

Zie :

4-XVIII (1961-1962) :

— N° 1: Begroting door de Senaat overgezonden.

— N° 2: Verslag.

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

9 JANVIER 1962.

BUDGET

du Ministère de la Prévoyance Sociale
pour l'exercice 1962.

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. COOREMAN.

Titre I. — Dépenses ordinaires.

CHAPITRE II. — SUBVENTIONS.

Art. 21. — Subventions de prévoyance et de sécurité socia-
les.

1. — A. Assurance maladie-invalidité.

N° 1. Subventions aux organismes assureurs par l'intermé-
diaire du Fonds National d'Assurance maladie-invalidité
(p. 6).

Ramener le crédit de :

« 1 458 260 000 francs »,

à :

« 1 138 260 000 de francs ».

(Diminution de 320 000 000 de francs.)

2. — B. Allocations familiales.

N° 10. Subventions destinées à contribuer à la réalisation
de l'équilibre financier du régime d'allocations familiales
pour employeurs et travailleurs non-salariés (p. 8).

Porter le crédit de :

« 263 000 000 francs »,

à :

« 583 000 000 de francs ».

(Augmentation de 320 000 000 de francs.)

Voir :

4-XVIII (1961-1962) :

— N° 1: Budget transmis par le Sénat.

— N° 2: Rapport.

VERANTWOORDING.

Hoewel artikel 3 der wet van 10 juni 1937 bepaalde dat de zelfstandigen een even belangrijke of gelijkwaardige vergoeding zouden ontvangen als de loontrekkenden, groeit de afstand tussen beide steeds maar aan.

Wegens de verhoging der bijdragen vanaf 1 juli 1961, met meer dan 300 000 000 frank, werd reeds een belangrijke inspanning gevraagd van de belanghebbenden.

Een bedrag van 320 000 000 frank zou toelaten een gelijke leeftijdsverhoging, toepasselijk vanaf het tweede kind, mogelijk te maken zowel bij zelfstandigen als bij loontrekkenden.

Terloops zij opgemerkt dat de Staat jaarlijks meerdere miljarden ter beschikking stelt van de loontrekkenden, langs de Rijksdienst van Arbeidsbemiddeling.

De voorgestelde projecten van hervorming in de sector der ziekteverzekering laten integendeel voorzien dat aldaar besparingen mogelijk zijn.

JUSTIFICATION.

Malgré que l'article 3 de la loi du 10 juin 1937 prévoit que les travailleurs indépendants doivent recevoir une indemnité au moins égale ou équivalente à celle dont bénéficient les travailleurs salariés, l'écart entre ces deux groupes ne fait que s'accroître.

Par suite du relèvement des montants à partir du 1er juillet 1961, atteignant plus de 300 000 000 de francs, un effort important a déjà été demandé aux intéressés.

Une somme de 320 000 000 de francs permettrait d'octroyer, tant aux travailleurs indépendants que salariés, une augmentation égale de l'âge, applicable à partir du deuxième enfant.

Notons en passant que l'Etat met chaque année, à l'intervention de l'Office National du Placement, plusieurs milliards à la disposition des travailleurs salariés.

Les projets de réforme proposés dans le secteur de l'assurance maladie font prévoir au contraire qu'il sera possible d'y réaliser des économies.

E. COOREMAN.

O. DE MEY.

M.-M. VAN DAELE-HÜYS.

J. VAN ROYEN.

F. VANDAMME.

E. ALLARD.